אש קודש — לשבת חזון

חזון ישעי' בן אמוץ אשר חזה וכו'. ונבין נא למה שבת הזה נקרא ע"ש ההפטורה, הן ישנם עוד שבתות כשבת נחמו ושבת שובה הנקראים ע"ש ההפטורות, אבל בטח בכלם טעם להם שמשונים הם מכל שבתות השנה שאינם נקראים ע"ש ההפטורות, ואם מפני שהיא בבין המצרים וההפטורה מדברת מן החורבן, הלא גם ההפטורות של ב' השבתות הקודמות מדברים מנבואת ירמי' שהי' שנים רבות אחר ישעי', והי' ממש בשעת החורבן ומ"מ לא נקראו השבתות ע"ש ההפטורות.

אמנם איתא בשהש"ר פ"ג בעשר לשוניות נקראת הנבואה וכו', אי זה קשה מכלן, ר"א אומר חזון קשה, שנאמר חזות קשה הוגד לי ע"ש, בענין נבואה אין לנו השגה אבל פשוט אפשר לפי מצבנו, כי כבר דברנו איך שעכשיו רואים כמה רחוקים השמיעה והדיבור מצרות ויסורים, מן ראית הצרות והיסודים ומכש"כ לסבלם ר"ל, כשלמדנו בדברי הנביאים ודברי חכז"ל מצרות החורבן, חשבנו שיש לנו איזה השגה בצרות אלו אף בכינו אז לפעמים, עכשיו רואים שלשמוע צרות, כמה רב המרחק, מלראותם ומכש"כ לסבלם ר"ל, עד שכמעט לא מיני' ולא מקצתי', לכן הבחינות שדברי הנביאות מצרות ישראל נתגלו להנביאים אם ע"י הדיבור והקול ששמעו ממרום אם ע"י שאר הבחינות, קשה מכולן היתה להם כשהראו להם במחזה וראיה ממשית את הצרות והיסורים, חזות קשה הוגד לי, וזה שאמר עולא ועוד אמוראים על חבלי משיח ייתי ולא איחמיניי', שאף שידעו את הצרות של חבלי משיח מ"מ לראות ממש את ישראל בצרות רבות כאלו לא רצו, ולפי"ז אין הכוונה על עצמם בלבד, למנוע את עצמם מצער, רק כמו ששאר תנאים ואמוראים אמרו את גודל הצעד בזמן חבלי משיח, הגדילו הם עוד יותר ואמרו כמה שיודעים אנו וכמה שאומרים בפינו מן הצרות לא נוכל לתארם כפי שיהיו באמת, כי אינו דומה הידיעה והדיבור מהצרות לראי', לראותם, ואף שאני יודע מהם מ"מ איני רוצה לראותם, ייתי ולא איחמינה.

וזה ראה ראיתי בעני עמי אשר במצרים וכו' כי ידעתי את מכאוביו, שע"פ פשוט למה כתיב כי ידעתי מאחר שכבר כתיב ראה ראיתי. אבל יש שהאב יודע שטובה גדולה לבנו לעשות לו נתוח, ומ"מ לא יוכל לעמוד ולראות בשעה שעושים לו הנתוח כנ"ל שאינו דומה הידיעה מהיסורים, מלראות אותם, ואף שלטובה היא לו מ"מ לראותם לא יוכל כי אז בטלה הידיעה אשר יודע הוא שלטובתו היא ורק ביסודי בנו הוא מדגיש, והנה גלות מצרים כמו שאר גליות ויסורים היו לטובת ישראל, וזה שאמר ה' ראה ראיתי וכו' וכיון שראיתי בראי' לכן ידעתי רק את מכאוביו, לא בהטובה ממכאוביו רק במכאוביו שכואב להם, לכן לכה ואשלחך וכו' והוצא את עמי.

שבת חזון, חזון ישעי', והיא הקשה שבכולן גם לראות את הצרות, לכן קודאין הפטורה זו בשבוע שחל בו ט' באב והשבת נקרא על שמה שבת חזון, אבל כיון שגם במרום כבר רואים את יסורי ישראל, לכן ידעתי את מכאוביו, בהכאב לא בהטובה מהם, ובזה פועלים הישועה, בחי' פקח עיניך

וראה, וההפטורה מתחלת בחזון שקשה מכולן ומסיימת בישועה, ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה.